Fotka - Samson, Jaroslav Lenk

Máš na té fotce výraz dětí
a já ji dostal náhodou,
ubíhaj týdny léta letí,
rok s rokem tiše spolu jdou.

Malá a rozevlátá kráska
se těší na velikej svět,
trošku už tuší co je láska,
a jinak těžko bys ji splet.

Setinka černobílých vteřin,
červnovým ránem prohřátá
jak vůně babiččiných peřin,
milá a časem odvátá.

Máš na té fotce výraz dětí,
je místy mírně zežloutlá,
nemůžu spát, blíží se třetí,
když usnu, ta tvář se mi zdá.

Stejně jak román od Remarqua
je smutný ve vzpomínkách číst,
a když v nich občas chybí stránka
tvou fotkou doplním ten list.

Máš na té fotce výraz dětí
a já ji dostal náhodou,
ubíhaj týdny léta letí,
rok s rokem tiše spolu jdou.

Setinka černobílých vteřin
červnovým ránem prohřátá
jak vůně babiččiných peřin,
milá a časem odvátá,
milá a časem odvátá.